

Matemin Bestesidir Sessizliđim

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 22 Ekim 2021

“Sevdalı bir vuruşun özlemiydi süsleyen
Sokaklarımı, şehirlerimi
Gözlerin çağırrsa da beni
Çağırmadan kalbin çatlayan gözlerimi...(Alıntı)

Düşlerimi kokla mevsimin kelebeği iken dikenlerimle hemhal yanık bir gülüm ben...

Zemherilerde solan yapraklarım
Mevsimin de çalınırken bekâreti
Aşka hicap ve özlem yükleyen
Mevsimin fesinde açan bir çiçek
Yalnızlığın bahtına ekildiğim tek tek

Hülyalarım var benim
Huda'msa tek sevdam
Sözcüklerin dibe vurdukça
Aşk ise boy verdikçe
Boyumu aşar asaleti yalnızlığın
Mademki uçtuđum zirve
Mademki düştüğüm bu sefil aşka
Mademki mağdur kimliğim deli dolu bir hezeyan
Matemin bestesidir sessizliđim
Mahzun çehrem...

Dökülen imge imge
Ketum yıldızların arasında saklı bir cennetim ben
Çığırından çıkan yeryüzünün metaneti sınanırken
Tenimde dolaşan imgelerle
Sökün eden özlemim
Hicreti belki de gölgemin
Konuşlu olduğumsa rahmi evrenin
Bazen bir çocuk bazen bir cenin.

Hem anneyim hem baba tüm şiirlerime
Geçirdiđim bir peçe:

Kayboldukça mevsimin tininde
Perçemi bu hayatın
Pençesini geçiren zalimin
Tutulan nutkumda açan her çiçek cahil cesaretiyle
Sevdiğimsin hür bir gökyüzü
Dikenlerimi kendime batırdığım
Mazlum bir yolcu.

Gidişi olup da dönüşü olmayan seferi varlığım
Kardıkça yeri göğü
Zıpkın yemiş bir rüzgâr
Sancılı bir ölüm ve doğum
Kolaysa sen geç ve sev benim yerime
Yaktığım gemiler ne ki
Yanan bu ateşin her kıvılcımına tutsak
Bir seyyahım ben
Semazen yüreğimden sökün eden
Zalim nefsinin de solduğu iblisin
Haraç mezat sevenlerden olmadım hem